

ผลการประเมิน

ในการประเมินโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้าน ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินคือ ประเมินประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้รับทุนการศึกษา ติดตามผลความก้าวหน้าทางวิชาการและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และประเมินความคิดเห็นของผู้รับทุนการศึกษาที่มีต่อโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษา โดยได้ประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้รับทุนการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่รุ่นปีการศึกษา 2511-2519 รวม 9 รุ่น รายละเอียดผลการประเมินมีดังนี้

1. ผลการประเมินประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้รับทุนการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้รับทุนการศึกษา จะเสนอโดยแยกพิจารณาถึงอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา อัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ในการคำนวณค่าอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาจำแนกตามรุ่นที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงค่าอัตราส่วนความสูญเสียปลายทางการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2511-2519 จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จำนวนผู้รับทุน	จำนวนผู้สำเร็จ	อัตราส่วนความสูญเสีย(W.R)
2511	6	6	0.00
2512	5	5	0.00
2513	3	3	0.00
2514	5	5	0.00
2515	6	6	0.00
2516	8	6	0.25
2517	10	8	0.20
2518	7	4	0.43
2519	4	3	0.25
รวม	54	46	$\overline{W.R} = 0.13$ $S_{WR} = 0.16$

จากตารางจะเห็นว่าในช่วง 5 รุ่นแรกของโครงการให้ทุนการศึกษาไม่ปรากฏความสูญเสียปลายทางการศึกษาอันเนื่องจากการออกก่อนสำเร็จการศึกษาเลย แต่รุ่นปีการศึกษา 2518 นั้นปรากฏว่ามีความสูญเสียปลายทางการศึกษาสูงมากคือ มีค่าถึง 0.43 จากการศึกษาถึงสาเหตุของการออกก่อนสำเร็จการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มักจะทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จ จึงพ้นสภาพเนื่องจากครบกำหนดเวลา และประมาณร้อยละ 38 ของผู้ไม่สำเร็จการศึกษา พ้นสภาพครบหมดเวลาเนื่องจากไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่าไม่ปรากฏการพ้นสภาพเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเลย แม้ว่าจำนวนผู้รับทุนการศึกษาที่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 85.19 ของผู้รับทุนการ

ศึกษาทั้งหมดแต่แนวโน้มความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเนื่องจากการออกกลางคัน ในรุ่นหลังนี้ปรากฏว่าสูงกว่าในรุ่นแรก ๆ

จากการคำนวณช่วงความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ของอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าเฉลี่ย เมื่อมีดัชนีเลขคณิตของอัตราส่วนความสูญเสียเปล่ามีค่า ($\overline{P.R}$) 0.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราส่วนความสูญเสียเปล่ามีค่า 0.16 จากจำนวนผู้รับทุนการศึกษา 9 รุ่น ปรากฏว่า อัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษามีค่าระหว่าง 0.01 ถึง 0.25 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่ามีความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอันเนื่องจากการเรียนไม่สำเร็จการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษาเกิดขึ้น

1.2 ในการคำนวณค่าอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษา พิจารณาจากระยะเวลาที่ควรใช้ในการศึกษาจนสำเร็จระดับปริญญาโท ซึ่งเท่ากับ 4 ภาคเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาจริง ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงค่าอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2511 - 2519 จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จำนวนผู้สำเร็จ	จำนวนภาคเรียน		อัตราส่วนประสิทธิภาพ(E.R)
		ที่ควรใช้ตามหลักสูตร	ที่ใช้ศึกษาจริง	
2511	6	24	24	1.00
2512	5	20	20	1.00
2513	3	12	12	1.00
2514	5	20	34	0.59
2515	6	24	36	0.67
2516	6	24	39	0.61
2517	8	32	54	0.59
2518	4	16	29	0.55
2519	3	12	16	0.75

$$E.R = 0.75 \quad S_{E.R} = 0.19$$

จากตารางจะเห็นว่าใน 3 รุ่นแรกของโครงการให้ทุนการศึกษาอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษาของผู้รับทุนเป็น 1 นั่นคือ ผู้รับทุนการศึกษาทุกคนสามารถสำเร็จการศึกษากายในเวลา 4 ภาคเรียน ประสิทธิภาพทางการศึกษาในรุ่นหลัง ๆ มีแนวโน้มลดลงจากเดิม ยกเว้นในรุ่นปี 2519 อัตราส่วนประสิทธิภาพมีค่าค่อนข้างสูงและรุ่นปี 2518 อัตราส่วนประสิทธิภาพมีค่าต่ำสุด แสดงถึงการใช้เวลาในการศึกษามากกว่ารุ่นอื่น ๆ และผู้รับทุนการศึกษาในรุ่นที่ใช้เวลาในการศึกษาเกือบ 2 เท่าของเวลาที่ควรใช้ตามกำหนดของหลักสูตร จากการคำนวณความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของอัตราส่วนประสิทธิภาพของผู้รับทุนการศึกษา เมื่อความเชื่อมั่นเลขคณิตของอัตราส่วนประสิทธิภาพ

(E.R) มีค่า 0.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราส่วนประสิทธิภาพ (S.E.R) มีค่า 0.19 ปรากฏว่าอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษามีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 0.90 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงถึงมีความสูญเสียทางการศึกษาเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้เวลาในการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษามากกว่า 4 ภาค ตามกำหนดเวลาชั้นค่าของหลักสูตร และจากการคำนวณระยะเวลาเฉลี่ยที่ผู้รับทุนการศึกษาทั้ง 46 คน ใช้ในการเรียนจนสำเร็จการศึกษา ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนภาคที่ใช้ศึกษามีค่าถึง 5.74 ภาค โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนภาคที่ใช้มีค่า 2.48

ในการเปรียบเทียบจำนวนภาคเฉลี่ยที่ใช้ในการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษากับผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบแบบเข้าคู่กัน (matched pairs) โดยใช้การทดสอบค่าที (t_D test) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าของการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนภาคเฉลี่ยที่ใช้ในการศึกษาของผู้ได้รับทุนการศึกษากับผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบเข้าคู่กัน

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S	t_D
ผู้รับทุนการศึกษา	22	5.50	2.30	2.43*
ผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษา	22	7.14	2.47	

$$* P < .05 \quad t_{21,.05} = 1.72$$

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้รับทุนการศึกษาใช้เวลาในการศึกษาโดยเฉลี่ยแล้ว น้อยกว่าผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษามากกว่า 1.64 ภาค ซึ่งมีความสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

1.3 ในการวิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้รับทุนการศึกษา โดยพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และคะแนนวิทยานิพนธ์ปรากฏดังนี้

1.3.1 จากการคำนวณช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของมัธยัมเลขคณิตคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของผู้รับทุนการศึกษาเมื่อมัธยัมเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยสะสม ($\bar{X}_{G.P.A}$) มีค่า 3.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยสะสม ($S_{G.P.A}$) มีค่า 0.24 จากจำนวนผู้รับทุนการศึกษา 46 คน ปรากฏว่าช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของมัธยัมเลขคณิตคะแนนเฉลี่ยสะสมมีค่าระหว่าง 3.53 ถึง 3.67 ผลพบว่า ผู้รับทุนการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสูงกว่า 3.50

ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้รับทุนการศึกษากับผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบเข้าคู่กัน โดยใช้สถิติค่าที (t_D - test) ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 6 แสดงค่าทีของการทดสอบความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้รับทุนการศึกษากับผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบเข้าคู่กัน

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}_{G.P.A}$	$S_{G.P.A}$	t_D
ผู้รับทุนการศึกษา	22	3.57	0.25	2.38*
ผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษา	22	3.44	0.21	

* $p < .05$ $t_{21,.05} = 1.72$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้รับทุนการศึกษามีค่าสูงกว่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

1.3.2. ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัดส่วนผู้ไ้คะแนน
วิทยานิพนธ์ระดับดีมากในกลุ่มผู้รับทุนการศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมดว่า แตกต่างจาก 0.80
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือไม่ โดยวิธีสถิติค่า Z (Z - test) ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 7 แสดงค่าซีของการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่
ไ้คะแนนวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	สัดส่วน	π	Z
ผู้ไ้คะแนนวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก	21			
ผู้ทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมด	45	0.47	0.80	-5.53*

$$* p < .05 \quad Z_{.05} = -1.64$$

จากตารางจะเห็นว่า สัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่ไ้คะแนนวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก
มีค่าเพียง 0.47 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
95 แสดงให้เห็นว่าผู้รับทุนการศึกษาไม่ถึงร้อยละ 80 ที่ไ้คะแนนวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก

ในการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของสัดส่วนผู้ไ้คะแนนวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก
ระหว่างกลุ่มผู้รับทุนการศึกษากับกลุ่มผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบเข้าด้วยกันว่า
แตกต่างกันหรือไม่ โดยการทดสอบค่าซี นั้น ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าซีของการทดสอบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของผู้ไถ่คะแนนวิทยานิพนธ์ ระเบียบคัมภีร์มากในกลุ่มผู้รับทุนการศึกษา กับกลุ่มผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษาที่ได้รับการเปรียบเทียบเขาด้วยกัน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนวิทยานิพนธ์		สัดส่วน	Z
	คัมภีร์มาก	ทั้งหมด		
ผู้รับทุนการศึกษา	9	21	0.43	0
ผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษา	9	21	0.43	

$$Z_{.05} = 1.64$$

จากตารางจะเห็นว่าสัดส่วนของผู้ไถ่คะแนนวิทยานิพนธ์ ระเบียบคัมภีร์มากในกลุ่มผู้รับทุนการศึกษา และผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษามีค่าเท่ากัน จึงไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างสัดส่วนทั้งสองนั้น คือ สัดส่วนของผู้ไถ่คะแนนวิทยานิพนธ์คัมภีร์มากในกลุ่มผู้รับทุนการศึกษา ไม่สูงกว่าสัดส่วนของผู้ไถ่คะแนนวิทยานิพนธ์คัมภีร์มากในกลุ่มผู้ไม่ได้รับทุน คังเกณฑ์ที่กำหนด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าประสิทธิภาพทางการเรียนที่กล่าวมานั้น ปรากฏว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ อัตราส่วนความสูญเสียผลการศึกษามีค่ามากกว่า 0 และอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษามีค่าต่ำกว่า 1 นั่นคือ ผู้รับทุนการศึกษามีบางคนไม่สามารถสำเร็จการศึกษา และผู้ที่สำเร็จการศึกษาก็ใช้เวลาในการศึกษามากกว่า 4 เทอม ซึ่งเป็นกำหนดเวลาขั้นต่ำของหลักสูตร ส่วนค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แม้ว่าผู้รับทุนการศึกษาก็ไถ่คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสูงกว่า 3.50 แต่สัดส่วนของวิทยานิพนธ์ที่ไถ่คะแนน ระเบียบคัมภีร์มากก็ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และแม้ว่าผู้ได้รับทุนการศึกษามีประสิทธิภาพทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้รับทุนการศึกษากับผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษา พบว่า ผู้รับทุนการศึกษาก็ใช้เวลาในการศึกษาน้อยกว่า

ผู้ไม่ได้รับทุนการศึกษา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสูงกว่าผู้ ไม่ได้รับทุนการศึกษา แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่านสัดส่วนของคะแนนวิทยานิพนธ์ระดับดีมากไม่ แยกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผลความก้าวหน้าทางวิชาการและความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้รับทุนการศึกษา

จากการส่งแบบถามเกี่ยวกับโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 44 ฉบับ ไปยังผู้รับทุนการศึกษานั้นปรากฏว่าได้แบบถามกลับคืนมาจำนวน 39 ฉบับ คิด เป็นร้อยละ 88.64 ของทั้งหมด และในจำนวนแบบถาม 39 ฉบับที่ได้รับกลับคืนมานั้นปรากฏว่าได้ คำตอบอย่างสมบูรณ์จำนวน 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.82 ของทั้งหมด ซึ่งนับว่าอัตราการรับ แบบถามกลับคืนอยู่ในระดับสูง จากแบบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบ แบบถามพบว่า ในปัจจุบันผู้รับทุนการศึกษามีอายุโดยเฉลี่ย 32 ปี และประมาณร้อยละ 89 เข้า ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยโดยไม่เคยทำงานมาก่อน

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ข้อมูลโดยคำนวณสัดส่วนของการศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาเอก. การมีผลงานทางวิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาชีพ และการให้บริการด้านวิชาการแก่สังคมของผู้รับทุนการศึกษา ทดสอบ ค่าสัดส่วนที่คำนวณไควาแตกต่างจากสัดส่วน 0.80 หรือไม่ ยกเว้นสัดส่วนการศึกษาต่อและสำเร็จ ปริญญาเอก ผู้วิจัย ทดสอบว่าแตกต่างจาก 0.50 หรือไม่ กรณีของสัดส่วนที่คำนวณได้สูงกว่าเกณฑ์ ของสัดส่วนที่กำหนดไม่จำเป็นต้องทดสอบค่าสัดส่วนนั้น ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าซีของการทดสอบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนคะแนนความก้าวหน้าทางวิชาการของผู้บริหารการศึกษา (P)

ความก้าวหน้าทางวิชาการในสถาน	n	P	#	Z
การศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาเอก	36	0.19	0.50	-6.60 *
การมีผลงานทางวิชาการ	36	0.94	0.80	ไม่ทดสอบ
การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ	36	0.94	0.80	ไม่ทดสอบ
การให้บริการวิชาการแก่สังคม	36	0.61	0.80	-2.84 *

$$* p < .05 \quad Z_{.05} = -1.64$$

จากตารางแสดงค่าสัดส่วนความก้าวหน้าทางวิชาการของผู้บริหารการศึกษาจำนวน 36 คน พบว่าค่าสัดส่วนของการมีผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการมีค่าเท่ากันคือ 0.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าสัดส่วนของการศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาเอกมีค่า 0.19 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างกับสัดส่วนที่กำหนดคือ 0.50 โดยใช้การทดสอบค่าซี นั้นปรากฏว่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วนที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้บริหารศึกษาใดศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาเอกต่ำกว่าเกณฑ์ และจากการคำนวณค่าของสัดส่วนการให้บริการวิชาการแก่สังคมมีค่า 0.61 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกับสัดส่วนที่กำหนดคือ 0.20 ปรากฏว่า ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัดส่วนที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าจำนวนผู้บริหารการศึกษาที่ให้บริการวิชาการแก่สังคมต่ำกว่าเกณฑ์

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและได้ทำงานตรงตามสาขาวิชา ผู้ที่เป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ และกรณีผู้รับทุนการศึกษาที่เป็นอาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้คำนวณสัดส่วนของการมีความก้าวหน้าในตำแหน่งวิชาการ คือ สัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่ได้ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือสูงกว่า จากผู้รับทุนการศึกษาที่เป็นอาจารย์มาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี และสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่ได้ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จากผู้รับทุนการศึกษาที่เป็นอาจารย์มาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี และทดสอบความแตกต่างกับสัดส่วนที่กำหนด กรณีที่ของสัดส่วนนี้คำนวณได้มีค่ามากกว่าเกณฑ์ไม่ของทดสอบ ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 10 แสดงค่าซีของการทดสอบความแตกต่างของความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้รับทุนการศึกษา (P)

ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ	n	P	π	Z
การทำงานตรงตามสาขาวิชา	36	0.94	0.80	ไม่ทดสอบ
การเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ	36	0.56	0.80	-3.60*
ได้ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือสูงกว่า	18	0.61	0.61	-2.02*
ได้ตำแหน่งรองศาสตราจารย์	14	0.36	0.36	-4.12*

$$* p < .05 \quad Z_{.05} = -1.64$$

จากตารางแสดงค่าสัดส่วนความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้รับทุนการศึกษาจำนวน 36 คน พบว่าสัดส่วนของผู้ที่ทำงานตรงตามสาขาวิชา มีค่า 0.94 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าสัดส่วนการเป็นสมาชิกของสมาคมหรือชมรมทางวิชาชีพ สัดส่วนผู้ได้ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือสูงกว่า และ สัดส่วนของผู้มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มีค่า 0.56, 0.61 และ 0.36 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยใช้สถิติค่าซี ปรากฏว่าต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าผู้รับทุนการศึกษาที่มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพไม่ครบสมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่การงานของผู้รับทุนการศึกษาจากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 72 ของผู้รับทุนการศึกษาเป็นอาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย โดยเป็นอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงร้อยละ 58 ของผู้ที่เป็อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย และประมาณร้อยละ 10 ของผู้รับทุนการศึกษาเป็นอาจารย์ในระดับวิทยาลัย ซึ่งเป็นไปตามเจตจำนงของการให้ทุนอุดหนุนการศึกษา ระยะที่ 2 ระหว่างปีการศึกษา 2515 - 2519

3. ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้รับทุนการศึกษาที่มีต่อโครงการให้ทุนการศึกษา

3.1 จากการคำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ จากการกำหนดคะแนนของมาตราส่วนประมาณค่าเป็น 0 - 5 พอจะสรุปลักษณะของงานที่ผู้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงานและปริมาณงานที่ปฏิบัติ

ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย	ความคิดเห็นต่อปริมาณงานที่ได้ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ช่วยงานวิชาการตามที่อาจารย์ในภาควิชามอบหมาย	2.56	1.64
2. ศึกษา ค้นคว้าความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา	2.19	1.88
3. วิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย	1.58	1.84
4. ติดตามประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิตของภาควิชา	1.58	1.92
5. ช่วยงานธุรการตามที่อาจารย์ในภาควิชามอบหมาย	1.56	1.68
6. เก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย	1.53	1.99

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ลักษณะงานทั้ง 6 ข้อเป็นงานที่ผู้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติ ลักษณะของงานส่วนใหญ่เป็นงานวิชาการคือ ช่วยงานวิชาการที่อาจารย์

ในภาควิชามอบหมายมากที่สุด รองลงมาคือ การได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าความรู้ในสาขาวิชา
 ที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามขอบ
 ขยายของงานที่บัณฑิตวิทยาลัยคาดหวังให้ผู้รับทุนปฏิบัติ แม้ว่าขอบข่ายของงานของผู้รับทุนการศึกษา
 จะไม่ใช่งานธุรการ แต่จากการศึกษาพบว่าผู้รับทุนการศึกษาจำนวนมากไม่เอื้ออำนวยที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
 งานที่ติดต่องานประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิต และช่วยงานธุรการ เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็น
 ของผู้รับทุนการศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติผู้รับทุนการศึกษา
 ร้อยละ 61 มีความเห็นว่างานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติมีความเหมาะสมแล้ว ส่วนพวกที่เห็นว่า
 ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับมอบหมายให้ทำงานธุรการน้อยไป

3.2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้รับทุนการศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของ
 โครงการให้ทุนการศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของ
โครงการให้ทุนการศึกษา

ข้อความเกี่ยวกับประโยชน์ของ โครงการให้ทุนการศึกษา	0	1	2	3	4	5	$\bar{X}$	S.D
1 ให้นักศึกษามีเงินทุนในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา							3.62	1.16
2 ให้ผู้รับทุนได้ใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้ อย่างเต็มที่							3.86	1.22
3 ให้ผู้รับทุนมีความรู้ในสาขาวิชาที่กำลังศึกษา อย่างกว้างขวาง							3.34	1.45
4 ให้ผู้รับทุนมีความสามารถในการค้นคว้าหา ความรู้							3.44	1.42
5 ให้ผู้รับทุนมีความสามารถในการวิจัย							3.22	1.16
6 ให้ผู้รับทุนมีความสามารถในการผลิตผลงาน วิชาการ							2.64	1.42
7 ให้ผู้รับทุนมีความสามารถในการจัดกิจกรรม วิชาการ							2.28	1.34
8 ให้ผู้รับทุนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ บัณฑิตศึกษาสูง							3.39	1.36
9 ให้ผู้รับทุนสามารถผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง							3.06	1.55
10 ให้ผู้รับทุนมีประสบการณ์ในสาขาวิชาที่ศึกษา							3.44	1.42
11 ให้ผู้รับทุนเป็นอาจารย์หรือนักวิชาการที่มี ความสามารถ							3.14	1.39
12 ส่งเสริมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มี มาตรฐานยิ่งขึ้น							3.11	1.38
13 ส่งเสริมงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา							3.00	1.60

จากตารางซึ่งแสดงถึงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของโครงการให้ทุนการศึกษา
ของผู้รับทุนการศึกษาจำนวน 36 คน พบว่าโครงการให้ทุนการศึกษามีประโยชน์มากกว่าการให้ผู้รับทุน

ได้ใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้อย่างเต็มที่ และทำให้บัณฑิตมีเงินทุนในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของการให้ทุนการศึกษาซึ่งต้องการให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตเพื่อให้นิสิตจะได้ใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้อย่างเต็มที่ โดยโครงการนี้ให้ประโยชน์ในค่านอื่น ๆ ในระดับปานกลางยกเว้นโครงการจะให้ประโยชน์น้อยในค่านการส่งเสริมให้ผู้รับทุนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ

จากการคำนวณมัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้รับทุนจำนวน 36 คน เกี่ยวกับประโยชน์ของโครงการให้ทุนการศึกษา ซึ่งได้มัธยิม เลขคณิตของความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของโครงการมีค่า 3.19 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.11 ผลการทดสอบสถิติค่าที่ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่คำนวณได้ว่าแตกต่างจาก 3.50 หรือไม่ ผลปรากฏว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของโครงการไม่แตกต่างจาก 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการนี้ให้ประโยชน์มากจากการศึกษาพบว่าผู้รับทุนการศึกษาทุกคนมีความคิดเห็นว่าการควรดำเนินงานต่อไป และร้อยละ 60 มีความเห็นว่าควรขยายโครงการเพิ่มขึ้น แต่ควรให้ผู้รับทุนการศึกษาและอาจารย์ในภาควิชาเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการให้ทุนการศึกษาคตามที่มีมติที่วิทยาลัยมุ่งหวัง

3.3 ผลการคำนวณ สัดส่วนของความเหมาะสมในการดำเนินงานของโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาในการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาแก่นิสิตนั้นบัณฑิตศึกษาประจำคณะเป็นผู้พิจารณา คัดเลือกจากการศึกษาพบว่า ผู้รับทุนการศึกษาร้อยละ 81 มีความเห็นว่าการพิจารณาทุนโดยบัณฑิตศึกษาประจำคณะนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว สัดส่วนความเหมาะสมในการดำเนินงานของโครงการในค่านอื่น ๆ แสดงผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงค่าซีของการทดสอบความเหมาะสมในการดำเนินงานของโครงการด้านการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครขอรับทุนการศึกษา

1	คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร	n	P	$\bar{X}$	Z
1.1	เป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยในระดับปริญญา มหาบัณฑิตและกรณีผู้ดาราวิชาการมาศึกษา ต่อเติมเวลาต้องมีหลักฐานอนุญาตให้ ศึกษาต่อเติมเวลา	36	0.53	0.80	-4.05*
1.2	เป็นผู้มีความประพฤติดี	36	1.00	0.80	ไม่ทดสอบ
1.3	เป็นผู้มีความสามารถที่จะเป็นผู้ช่วย สอนในภาควิชาที่ศึกษาอยู่	36	0.94	0.80	ไม่ทดสอบ

$$* p < .05 \quad Z_{.05} = -1.64$$

จากตารางพบว่าสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่มีความเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครขอรับทุนในข้อ 1.2 และ 1.3 มีความเหมาะสม มีค่า 1.00 และ 0.94 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแต่ค่าสัดส่วนของความเหมาะสมในคุณสมบัติข้อ 1.1 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.53 เมื่อทดสอบค่าซีของความแตกต่างระหว่างสัดส่วนที่คำนวณได้กับสัดส่วนที่กำหนดพบว่า ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วนที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่มีความเห็นว่าคุณสมบัติข้อ 1.1 มีความเหมาะสมยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือผู้รับทุนมีความเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครขอรับทุนทุกข้อมีความเหมาะสม ยกเว้นคุณสมบัติข้อ 1.1

ตารางที่ 14 แสดงค่าของการทดสอบความเหมาะสมในการดำเนินงานของโครงการค่าน การกำหนดข้อผูกพันของทุน

2 ข้อผูกพันของทุน	n	P	π	Z
2.1 ผู้รับทุนต้องทำหน้าที่ "ผู้ช่วยสอน" ใน ภาควิชาที่ศึกษาอยู่	36	0.89	0.80	ไม่ทดสอบ
2.2 ผู้รับทุนต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่โดยอยู่ใน ความควบคุมของหัวหน้าภาควิชา	36	0.94	0.80	ไม่ทดสอบ
2.3 ทำงานในภาควิชาตามขอ 2.1, 2.2 เป็นเวลาประมาณ 10 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์	36	0.53	0.80	-4.05*

$$* p < .05 \quad Z_{.05} = -1.64$$

จากตารางพบว่าสัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่มีความเห็นว่าข้อผูกพันของทุนในข้อ 2.1 และข้อ 2.2 มีความเหมาะสมมีค่า 0.89 และ 0.94 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนสัดส่วนของผู้ที่มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติข้อ 2.3 มีความเหมาะสมมีค่า 0.53 เมื่อทดสอบ ความแตกต่างของสัดส่วนที่คำนวณได้กับสัดส่วนที่กำหนดคือ 0.80 โดยใช้สถิติค่า Z ปรากฏว่าด้วย ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วนความเหมาะสมของข้อผูกพันข้อ 2.3 มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าผู้รับทุนมีความเห็นว่าข้อผูกพันของทุนทุกข้อยกเว้นข้อ 2.3 มีความเหมาะสม จากการศึกษาพบว่าผู้รับทุนประมาณร้อยละ 22 มีความเห็นว่จำนวนเวลาที่ให้ทำงาน 10 ชั่วโมงนั้นมากเกินไป

ตารางที่ 15 แสดงค่าของการทดสอบความเหมาะสมในการดำเนินงานของโครงการด้าน
จำนวนเงินที่ได้รับ

3	จำนวนเงินที่ได้รับ	n	P	π	Z
3.1	ปริมาณเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน (1,400 บาท)	36	0.58	0.80	-3.30*
3.2	การรับทุนจะได้รับศึกษากับจนสำเร็จ การศึกษาแต่ไม่เกิน 12 เดือน	36	0.22	0.80	-8.70*

$$* p < .05 \quad z_{.05} = -1.64$$

จากตารางพบว่า สัดส่วนของผู้รับทุนการศึกษาที่มีความเห็นว่าการดำเนินงานของโครงการ
ข้อ 3.1 และข้อ 3.2 มีความเหมาะสม มีค่า 0.58 และ 0.22 ตามลำดับ จากการทดสอบ
ความแตกต่างของสัดส่วนที่กำหนดได้กับสัดส่วนที่กำหนดคือ 0.80 โดยใช้สถิติค่าซี ปรากฏว่า
ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วนความเหมาะสมของการดำเนินงานข้อ 3.1 และ 3.2 ต่ำ
กว่าเกณฑ์ที่กำหนดจากการศึกษาพบว่าผู้รับทุนประมาณร้อยละ 17 มีความเห็นว่าควรเพิ่มปริมาณ
เงินทุนมากกว่านี้ และร้อยละ 45 มีความเห็นว่าควรให้เงินทุนเป็นเวลาติดต่อกัน 24 เดือน
ตามระยะเวลาขั้นต่ำของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒ

